

Motion

1975/76: 653

av herrar Göransson och Marcusson
om personalrepresentation i nämnden för vissa omplaceringsfrågor,
m. m.

När riksdagen 1971 behandlade regeringens förslag att flytta ett antal myndigheter från Stockholm underströk såväl regeringen som riksdagen att stor omsorg måste ägnas åt att minska de svårigheter personalen kunde råka ut för. Insatserna skulle gälla både dem som ämnade flytta med och dem som av olika anledningar fann detta omöjligt.

Statsmakternas intentioner har också fått till följd ett åtgärdsprogram som torde sakna motsycke vid varje annan större omlokalisering av arbetsplatser i vårt land.

Utflyttande anställda har fått hjälp, också ekonomisk sådan, att skaffa bostäder. Medflyttande anhöriga har med hjälp av statens personalnämnd och arbetsförmedlingarna i betydande grad beretts arbete på den nya bostadsorten. Likaså har de nämnda organen lagt ner stora ansträngningar för att skaffa nya anställningar åt dem som inte velat flytta från Stockholm. Den kärva situationen på arbetsmarknaden har utgjort ett svårt binder. Trots detta har ansträngningarna i stort sett varit framgångsrika.

Vid de flyttande myndigheterna har personalen och dess organisationer engagerats och fått ett inflytande som aldrig förr. Otvivelaktigt har därigenom också skapats ett helt nytt utgångsläge för den fortsatta utbyggnaden av arbetsplatsdemokratien.

Inte minst viktigt är personalinflytandet vid bedömning av fall där den anställde anför skäl mot flyttning som enligt hans eller hennes mening motiverar garanti att få stanna i Stockholm med bibehållna löne- och andra förmåner. För sådana ärenden svarar nämnden för vissa omplaceringsfrågor, som inrättats för ändamålet. Personalinflytandet utövas emellertid inte genom representation i nämnden utan tycks komma fram genom kontakter under hand.

En sådan ordning är inte helt tillfredsställande. Inflytande och medansvar bör ta sig uttryck i att de berörda organisationerna, Statsanställdas förbund (SF), TCO-S och SACO, får egna företrädare i nämnden.

Det är också önskvärt att nämndens beslut kan bli föremål för överprövning efter besvär av den enskilde.

Vi hemställer därför

att riksdagen hos regeringen ger till känna sin mening om önskvärdheten dels av att SF, TCO-S och SACO ingår med var sin representant i nämnden för vissa omplaceringsfrågor, dels av att rätt till besvär över nämndens beslut införs.

Stockholm den 21 januari 1976

OLLE GÖRANSSON (s)

ERIC MARCUSSON (s)

